

[Miljøministeren]

smykkerne. Stemte imod det! Venstre og De Konservative! Altså der er ingen sammenhæng.

Først siger man, at man kun vil have regler i fællesskab, og når så reglerne skal fastsættes i fællesskab – også selv om de hviler på beslutninger, man selv har taget og burde have vedstået – stemmer man imod. Jeg synes ikke, der er nogen sammenhæng i det.

Så vil jeg gerne spørge hr. Per Stig Møller, hvor langt han kom med ankemulighederne, som de var i den tidligere lov? Hvordan gik det med revurderingsprocessen? Hvor mange af de 85, der oprindeligt lå i den tidligere regerings plan for revurdering, lykkedes det faktisk hr. Per Stig Møller at få taget tilbage fra det danske marked? Jeg har kun fået oplysninger om et tilfælde. Alle de andre måtte man lade ligge.

Og hvad ville hr. Per Stig Møller have gjort, hvis han havde været minister og Miljøstyrelsen var kommet til ham og havde sagt: Vi har prøvet alt. Vi kan ikke få trukket de her midler tilbage, for vi er oppe imod så store kapitalinteresser, at de altid kan blokere processen. Depositum? Eller gebyrer?

Ja, det ville jo kun ramme de små virksomheder. Det ville aldrig ramme den store, internationale kemiske industri, som formentlig internationalt har en omsætning, der svarer til det danske nationalprodukt. Vi vil aldrig nogen sinde have indflydelse på det. Man ville kun ramme de små og ikke de store.

Spørgsmålet er: Hvad ville den tidligere miljøminister have gjort, hvis Miljøstyrelsen kom til ham og sagde: Vi kan ikke gøre noget ved kemiske sprøjtemidler og deres påvirkning af grundvandet; vi må give op med de regler, der findes nu.

Hvad ville han have gjort? Jeg håber, han ville have gjort det samme som jeg og ikke bare være løbet fra ansvaret; men hvis der findes en anden genial løsning end den, regeringen har valgt – tvunget af omstændighederne og de negative erfaringer fra den tidligere ordning – hører jeg meget gerne om det.

Og så skal jeg fortælle hr. Per Stig Møller, hvad der var i vejen med den tidligere grundvandsstrategi. Måske fordi man var i regering med Venstre – hvad ved jeg, der kan være menneskelige forklaringer på alt – forholdt man sig ikke til nogle af de mest afgørende problemer.

Revurderingsproblemet, som vi forholder os til her, men som Venstre og De Konservative ikke engang vil være med til at løse, er et af dem.

Et andet problem er de grønne afgifter. Vi får ingen beskyttelse af grundvandet, medmindre der er økonomiske incitamenter til at holde hus med vandforbruget. Som bekendt har Venstre og De Konservative stemt imod de grønne afgifter og har endda lovet, at de vil blive ophevet igen, hvor man så ellers skal skaffe pengene fra, hvis der skulle komme – og det forbyde højere magter – et KVZ-flertal efter valget.

Og hvad med hensyn til nitraten, som virkelig er et alvorligt problem? Her har Det Konservative Folkeparti tilsluttet sig Venstres synspunkt, nemlig at man skal løse nitratproblemet for drikkevandets vedkommende ved at forhøje de hygiejniske grænseværdier ud over de grænser, Verdenssundhedsorganisationen og andre har anbefalet. Og jeg kunne blive ved, bl.a. med hensyn til den effektive indsats ved oprydning af giftdepoter.

På alle disse centrale punkter forholdt den tidligere grundvandsstrategi sig ikke til de reelle problemer, og derfor synes jeg, det var nådigt at lade den hvile. Til gengæld er der nogle elementer i den, f.eks. identifikationen af de særlig grundvandsinteressante områder, der er blevet ført ud i livet. Vi har sikret, at EF's ledsageforanstaltninger giver mulighed for økonomisk støtte i disse områder, så vi har mere end opfyldt målsætningen med planen på dette område.

Hvis hr. Per Stig Møller fortsat havde siddet i Miljø- og Planlægningsudvalget, ville han vide, at man fra Miljøstyrelsens side meget indgående har gjort rede for over for udvalget, hvorfor disse belastningstal ikke er et velegnet grundlag, og at man er nødt til at fastholde behandlingshyppighed og værdi som udgangspunkt, også når vi diskuterer afgifter på området. Senest har vi diskuteret afgifter på sprøjtemidler, og igen er Venstre og De Konservative gået imod sammen med Fremskridtspartiet.

Jeg har en vis respekt for den miljøpolitik, der blev ført under den tidligere regering, men jeg skal love hr. Per Stig Møller, at jeg ikke vil nævne det yderligere. Det er måske svært at komme uden om det under behandlingen af det næste punkt på Folketingets dagsorden, hvor det cirkulære, som hr. Per Stig Møller gennemførte i sin ministertid, og som hans